

Cánh cửa máy bay trước thẳng đang mở rộng trước mắt tôi chỉ cách mấy mét bước chân, gió ù ù thổi thổi vào mắt, và phía dưới là 1000m chiều sâu... Tôi đứng trên thảm chiu-chiu, và chỉ cái vai làm hơi u... Máy giầy trôi qua rồi? Bao giờ mới đến lúc đó? Đi ư gì đang chờ tôi dưới kia? Đi ư gì sẽ xảy ra khi tôi nhảy vào khoang không rộng mở rộng mây trời đó? Nếu có sự cố gì trong khoang cách 1000m đó thì sao? Nếu dù không bung? Nếu tôi bay vào chiu-chiu ngổ ngàng? Nếu u...

Cái vai mới nh làm tôi bàng hoàng. Tôi dậm chân phải trái y dề, chân trái bước nhanh lên đặt đúng vào mép cửa, đứng thổi co dờu gối phải lên khép chặt vào dờu gối trái để hai chân chụm lại đúng trên rìa cửa máy bay, lao ra và...

Đây là trích đoạn nhật ký NTT nháy dù ngày đầu nhé, (NTT đến nh viết đầu khi rảnh đưa lên 4R cửa CLBHKPN, nh ngày đầu tiên viết xong), ai thích thì mời xem cho vui, NTT hy vọng sẽ có thêm bạn đi nháy dù... Có bạn đến xong đã nói là đưa chòm phở lung tung, thổi ra NTT chòm gối ngáy đúng cảm giác bị rơi hoảng hốt lúc đó, tự mình nói với mình rồi suy nghĩ lơ đãng lên. Đoạn này chỉ viết khi ở trên máy bay thôi...

"... Trước 4 người đầu tiên đã nhảy ra khỏi máy bay, tất cả mọi người trên máy bay vẫn còn bàng hoàng chưa tỉnh hồn. Tôi cảm thấy bàng hoàng như một người nào khác đang đứng ngoài kia, hay có một màn sương mù đang bao quanh tôi... Máy bay đã vòng lại, cửa lái mở ra và huấn luyện viên vẫy tay chỉ nháy người đầu tiên xuống nháy vẫy "1, 2, 3, 4". Con số 4 rơi vào tôi, qua màn sương mù, tôi cảm thấy một người nào khác đang gõ cửa và gõ ngón tay trỏ lên làm hiệu: "Em nhảy số 1 chưa". Huấn luyện viên vẫn thản nhiên: "Ồ, lên đây cho nháy số 1" và tôi tiến lên... trong màn sương mù hiện ra chiếc "cửa máy bay" mô hình, thầy Ch đứng bên đang chờ nháy tôi thì thầy rìa cửa máy bay cho tôi, tiếng thầy gõ thích nghe rõ: "Người nháy số 1 thả lỏng cảm nh, nháy phải cảm dậm lôm môm dám nháy số 1, vì có khi phải đứng cảm mồi mồi máy giầy cho đúng trên dờu gối cảm nháy, càng đứng lâu càng hơi hớp, còn số 2, 3, 4 chỉ có 3 giây chiu-chiu, bước lên là bước vai và nháy tiếp theo số 1 ngay, không có thời gian suy nghĩ đâu". Tôi ngẩng lên nói kh: "Em thích cảm nh, em sẽ nháy số 1". Không biết thầy có nghe không, chỉ thầy gõ và giang cánh tay ra chèn không cho tôi nhảy ra khỏi "cửa máy bay" và nói đùa: "Khoan đã, sao mà máu thổi, nếu nháy thì t cảm hoành tráng lắm đây", cảm lôm cũng cảm theo...

Có ai đó nói to: "Xem NTT kìa, phải thành phải giỏi quá!" và mọi người vẫy tay reo hoan hô ầm ĩ. Tôi quay lại cảm mồi mồi, màn sương đã tan hồn và tôi nhún ra không phải thầy Ch mà là huấn luyện viên thầy dù -mồi mồi màu cam chói mắt, ngang lưng cảm t sồi dây gối liến vào sàn máy bay- đang gõ tay cảm trước mắt tôi. Cánh cửa máy bay trước thẳng đang mở rộng trước mắt tôi chỉ cách mấy bước chân, gió ù ù thổi thổi vào mắt, và phía dưới là 1000m chiều sâu... Tôi đứng trên thảm chiu-chiu, chân phải trước, chân trái sau, người hơi thấp xuống, hai tay "ôm tim", nghĩa là nắm chặt ghế dù bên ngực trái, và chỉ cái vai làm hơi u... Ba người bạn

cùng tập nhẩy dù ng thẳng hàng bên tay trái tôi tạo thành một góc vuông, cũng làm dù ng tác gì ng nhẩy, chúng tôi cùng căng thẳng chờ đợi hạ cánh. Tôi biết khi tôi lái dù c dù i dù t dù t báo s c gió v a đúng, s có 1 bàn tay trong phòng lái v y ra, huấn luyện viên s v vai tôi, và sau khi tôi nhẩy ra, thẳng ng ng i trong tập s b c nhanh lên, xoay 90 độ để vào vị trí c a tôi và nhẩy! Mọi giây trôi qua hình như dài b ng c m t gi , gió c th i l ng l ng làm m t tôi l nh bu t, có c m giác nh ng i tôi d n d n tê c ng l i, có th d n lúc y tôi s không nh c chân lên n i và huấn luyện viên s ph i d y tôi ra kh i c a máy bay...

Tình huống c m m nh tì ng tr ng liên thanh gi c giã càng làm tăng thêm s h i h p. Mọi ng i trên máy bay cũng im l ng nhìn chúng tôi. Mọi cách đây m t phút khi chúng tôi đang dù ng ch huấn luyện viên c t dây dù t d t vào ba lô dù, h còn r i rít v vai, b t tay, chúc may m n, "h n g p l i d i d t", nh ng bây gi thì không ai nói tì ng nào. Mọi y giây trôi qua r i? Bao gi m i d n lúc đó? Đi u gì đang chờ tôi d i kia? Đi u gì s x y ra khi tôi nh y vào kho ng không r ng mênh mông d y mây tr ng đó? N u có s c gì trong kho ng cách 1000m đó thì sao? N u dù không bung? N u tôi bay vào ch ng ng i v t? N u...

Cái v vai m nh làm tôi b ng t nh. Tôi d m chân ph i l y đà, chân trái b c nhanh lên để t đúng vào mép c a, dù ng th i co d u g i ph i lên khép ch t vào d u g i trái để hai chân ch p l i đúng t th r i c a máy bay, lao ra và... Á Á Á Á Á Á Á Á Á...

TR I I, AI C U TÔI V I!!! Tôi đang ở đâu đây? Ai v a xô tôi v y? À không, tôi t ý nh y ra mà. Tr i để quay cu ng, gió rít m m bên tai, gan ru t nh l n từng phèo, ch i v i không có ch nào bám vào, sao c r i hoài không th y t i n i? T c để r i t do là 35m/ giây, 1000m, không có dù ch c ch 1 phút là mình t i để t và nát bét nh khúc ba tê... a, mình có dù mà, m ra mau, khoan, không để c, m s m dù v ng vào càng máy bay thì ch t, không ch ch t mình mà còn ch t c t lái máy bay, tai n n nh v y trách nh m ch u gì n i, r i còn nh ng ng i ch a để c nh y. Ph i ch để 3 giây, để th n chú mau lên, tôi c m mi ng ra để c: " R i để c 1 giây..., r i để c 2 giây..., r i để c 3 giây...", l th t, tì ng nói thoát ra kh i mi ng là tôi th y bình tĩnh l i ngay, quên c c m giác "r i t do"... Cái câu th n chú y đã để c chúng tôi để t ra bao nhiêu d b n để c i, nào là "Dzô để c 1 chai, dzô để c 1 chai, dzô để c 1 chai, G C!" hay "C a để c 1 anh/ em, c a để c 2 anh/ em, c a để c 3 anh/ em... CH Y!" (không ch y b

thành một đường lòng nhùng trờng xoá trên bãi cỏ. Eo ôi, sao bây giờ trông nó lạ n khi ng khi p quá, lúc h c x p dù đầu có nh v y. Hic, ph i x p nó đem v . Tôi l m c m bò d y, lóng ngóng m khoá ng c, khoá dù, thoát kh i dù chính r i, s c nh ra, quay nhìn lên tr i: 4 cái dù màu đ r c đang l l ng, đ p quá. Nh ng sao nhanh quá v y, tôi nh y t p 2, t p 3 nh y r i m i t i dù màu, ba phút m i t i đ t, trong khi h vòng l i th t i p, mình m i t i đ t mà h đã th h t hai t p r i sao, đầu có nghe ti ng loa gì đâu. Tr i, sao t đây ra ch có bóng ng i xa quá v y, mình m i nhìn th y bãi cỏ mà nháy m t đã vào sâu đ n c tr m th c r i, hèn chi th y Ch nói t c đ trên tr i kho ng 120km/gi , đúng là nhanh nh gió th t. Ôi, ph i nhanh nhanh x p dù còn lên máy bay v ch , khéo mà mình b b l i đây. Nghĩ v y nh ng tay tôi c tê c ng, m hoài không đ c cái dù đ b . Đúng lúc đó m t v c u tinh m c quân ph c t trong đám c r m cao t i ng c hi n ra (m ng quá), chào tôi và túm cái vòm dù x p l i cho vào bao đ ng nhanh thoãn tho t, th m chí còn m luôn giùm tôi cái dù đ b n a. Sau đó hai ng i è ch khiêng túi dù, anh ta đi tr c đ p c m đ ng, tôi đi sau, c kho ng 10 th c tôi l i ngã o ch vì v ng c làm anh ta cũng lo ng cho ng theo, th t t i nghi p anh ta. Tình hu ng này không có trong bài h c "x lý tình hu ng b t tr c " c a th y Ch... Lên đ n đ ng bằng, tôi nhìn l i, ui cha i, xa i là xa, xa ch T ch c cũng m y tr m th c, thôi k , chân còn nguyên là t t r i. Tôi vui v đi v phía máy bay đ u, mu n ch y vì m ng nh ng m i chân quá. M i ng i đã có m t đ , m y cô gái đ c u tiên lên máy bay cùng v i dù, nh ng ng i còn l i lên xe buýt v CLB đ x p dù ngày mai nh y t i p. N u không có ti ng đ ng c máy bay m m , ch c t t c s n sàng vui v hát đ n rất c . CLB v n nh m i ngày, nh ng chúng tôi (tôi tin m i ng i cũng suy nghĩ nh tôi) c m th y nh mình đã tr thành m t ng i khác h n, th y m i th đ u l nh m i th y l n đ u, và "th y m i m t ng i đ u mu n ghé môi hôn" (th Ch Lan Viên) . Th t khó t ng t ng ch cách đây không lâu, chúng tôi đã lao ra kh i máy bay đ cao 1000m và đáp xu ng an toàn. M i ng i h h i đem dù ra x p v a trò chuy n r m ran. Nh ng chi c dù bây giờ b ng tr thành s ng đ ng và thân quen l lòng đ i bàn tay, không ch là nh ng t m v i dù v i nh ng s i dây dài lê thê n a, hình nh trong m i n p g p v n còn căng đ y gió c a b u tr i và làm chúng tôi xúc đ ng khi ch m vào... Trình k v i tôi: "Em đáp xu ng té lần ra r i m i th y mình n m k cái container, chút xíu n a là trúng nó r i, bên kia là... đám phân bò, may ghê, nh ng cũng đau chân quá. Ông c u h ch y t i h i: "Em có sao không?" Em nói: "Em không sao, th y tìm ch NTT đi, em mà còn b đau chân nh v y ch c ch tiêu r i" và tôi c m đ ng mu n khóc (ai cũng bi t là th l c tôi y u nh t l p). Anh L c bay qua đ c cái m ng an toàn, không b r i xu ng n c nh ng đáp xu ng l i trúng đám sinh nên l m lem c qu n, ai th y cũng h i thăm, có ng i còn ch c anh sao không b t vài con cá v cho l p liên hoan. Trong không khí r n ràng đó, anh Nam c m gi y ra g i: "Ai đăng ký nh y ngày mai?" và m i ng i hăng hái ch y đ n ghi tên. X p xong dù m i ng i v i vàng v đ chu n b cho ngày hôm sau. Vâng, h n g p nhau ngày mai, h n chuy n bay th hai, h n s cùng nhau bay vào không trung... "